

ministrationsapparat for en hel del skader, der var så kortvarige, at de burde holdes udenfor forsikringerne.

Mindretallet stillede derfor ændringsforslag om en karenstid på 3 uger, hvorved også de forøgede udgifter for erhvervslivet ville blive noget formindskede.

Mindretallet frygtede i modsætning til socialministeren, at den til ulykkesforsikringslovens § 15 foreslåede ændring, hvorefter de arbejdsgivere, der efter en aftale eller sædvane betaler løn under sygdom, skal tegne en garantiforsikring for opfyldelsen af deres lovforpligtelse i karenstiden, hvis de ikke ønsker at tegne forsikring, ville medføre urimelige omkostninger til administration m. m. af disse garantiforsikringer, som kun yderst sjældent kunne forventes at blive effektive. Mindretallet havde derfor henstillet til socialministeren, at det overvejes at tilvejebringe en ordning, hvorved tegningen af disse garantiforsikringer kunne undgås.

Mindretallet udtalte iøvrigt i almindelighed betænkelighed ved at gennemføre lovforslaget i løbet af den korte tid, der havde været til rådighed, idet mange hensyn, bl. a. til spørgsmålet vedrørende sygekassernes dagpengeforsikring og til de i overenskomsterne truffne aftaler m. m., ikke havde kunnet nå at blive virkelig klaret.

Ved 2. behandling vedtoges det af udvalget tiltrådte ændringsforslag, medens mindretallets ændringsforslag om en 3 ugers karenstid forkastedes med 38 stemmer mod 27.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt, idet dog 29 medlemmer (V og KF) undlod at stemme.

Også i *folketinget* underkastedes lovforslaget udvalgsbehandling. Et flertal (S, RV og DR) indstillede lovforslaget til vedtagelse uændret, medens et mindretal (V og KF) henholdt sig til mindretalsbemærkningerne i landstingsudvalgets betænkning. Mindretallet mente, at det ville være det mest forsvarelige at have en karenstid på 3 uger i stedet for på 1 uge, både af hensyn til administrationen og til, at de små skader ikke burde inddrages under den lovpligtige ulykkesforsikring, og stillede ændringsforslag herom. Mindretallet stillede endvidere ændringsforslag om, at lovens ikrafttræden udsattes fra 1. oktober 1949 til 1. januar 1950. Ved 2. behandling forkastedes ændringsforslagene.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt med 62 stemmer, idet 46 (V og KF) undlod at stemme.